

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

k o v o

31 d.

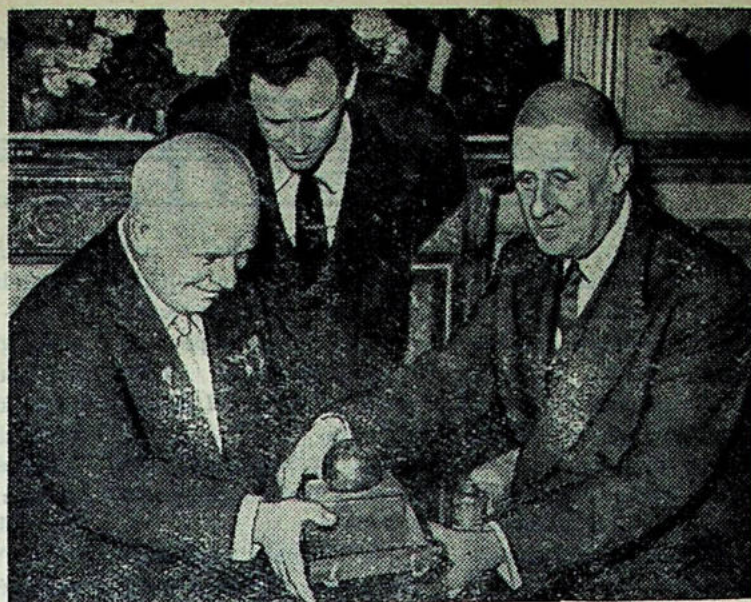
Ketvirtadienis

Nr. 27 (1114)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

TSRS MINIST.
RŪ TARYBOS
PIRMINKAS
N. CHRUSCIO-
VAS PARYŽIU-
JE. Nuotraukoje
matome N. Chruš-
čiovą, [telkiant]
Eliziejus rūmuose
Prancūzijos Res-
publikos Preziden-
tui Šarlui de Go-
llui kopiją vėla-
vėlės, kurią tary-
binė kosminė ra-
keta nugabeno į
Mėnulį.
TASS'o nuotr.

APIE TARYBŲ LIETUVOS

1960 m. liepos 21 d. sukanka dvidešimt metų nuo tos istorinės dienos, kada Lietuva buvo paskelbta Tarybų Socialistine Respublika.

Fašistinio režimo nuvertimas 1940 metais, Tarybų valdžios įkūrimas ir Lietuvos įstojimas į brolišką tarybinių tautų šeimą reiškė istorinį posūkį Lietuvos darbo žmonių gyvenime. Kaip pilnateisio narys broliškų respublikų šeimoje, lygi tarp lygiųjų, Tarybų Lietuva įžengė į socialistinį kelią.

Sėkmingai pradėta socializmo statyba Lietuvoje buvo nutraukta hitlerinių gaujų įsiveržimo į Tarybų Sąjungos teritoriją. Nesugriauama tarybinių tautų draugystė, mūsų didžiosios socialistinės Tėvynės galia, išmintingas Komunistų partijos vadovavimas užtikrino mūsų šalies pergalę Didžiajame Tėvynės kare ir įgalino lietuvių tautą, kaip ir kitas mūsų daugianacionalės šalies tautas, toliau statyti socializmą.

Broliškoms tarybinėms tautoms ir visų pirma rusų tautai padedant, Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetui vadovaujant, Lietuvos darbo žmonės per trumpą laiką ne tik atstatė karo ir okupacijos sugriautą Lietuvos liaudies ūkį, bet ir pasiekė žymius laimėjimus statant komunizmą. Pramonės išvystymas, žemės ūkio pertvarkymas socialistiniais pagrindais, lietuvių socialistinės kultūros suklestėjimas neatpažįstamai pakeitė mūsų respublikos veidą.

Tarybų valdžios Lietuvoje metais sparčiai vystosi pramonė. Sukurtos tokios naujos pramonės šakos, kaip staklių gamyba, elektros prietaisų gamyba, laivų statyba, turbinų gamyba ir kt. Pradėjo veikti galinga hidroelektrinė prie Nemuno. Pramoninės gamybos apimtis palyginti su 1940 metais padidėjo 9 kartus.

Lietuvos darbininkų klasė išaugo ne vien skaičiumi. Pakilo Lietuvos darbininkų ir darbininkių bendrojo ir techninio išsilavinimo lygis, padidėjo jų politinis sąmoningumas. Plačiai išsivystė socialistinis lenktyniavimas už septynmečio plano įvykdymą pirma laiko. Didelį užmojį įgavo kova už komunistinio

darbo kolektyvo ir spartuolio vardą.

Metai iš metų stiprėja kolūkių visuomeninis ūkis, auga žemės ūkio produktų gamyba, kyla kolūkiečių gerovė. Per pastaruosius dvejus metus pieno gamyba kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose padidėjo pusantro karto. Negalutiniais duomenimis, 1959 metais respublikoje 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 76 cent mėsos gyvo svorio ir 420 cent pieno. Galvijų skaičius kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose per pastaruosius dvejus metus padidėjo 42 procentais, karvių — 32 procentais, o kiaulių — 46 procentais. Svarbiausia pašarinė kultūra — kukurūzai — visur pripažįstama, didėja jos derlingumas.

Nenukrypstamai kyla darbo žmonių materialinė gerovė. 1959 metais 46 tūkst. darbininkų ir tarnautojų perėjo į 7 valandų darbo dieną. Valstybinės ir kooperatinės mažmeninės prekybos apimtis per pastaruosius dvejus metus padidėjo 32 procentais, žymiai išsiplėtė gyven. tojų buitinio aptarnavimo įmonių tinklas. Per pastaruosius dvejus metus atiduota naudotis 1 milijonas kvadratinį metrų gyvenamojo ploto, žymiai pagerėjo darbo žmonių medicininis aptarnavimas, didėja asignavimai socialinio aprūpinimo reikalams. Vien tik pensijoms 1959 metais buvo išmokėta 265 milijonai rublių, arba 40 milijonų rublių daugiau, negu 1958 metais. Gerėja transporto ir ryšių darbas.

Lietuvoje įvyko tikra kultūrinė revoliucija. Įgyvendintas privalomas septynmetis mokymas ir ruošiamasi pereiti prie visuotinio aštuonerių metų mokymo.

Išaugo specialiųjų vidurinių ir aukštųjų mokyklų tinklas. Pokario metais paruošta apie 75 tūkstančiai specialistų su aukštuoju ir specialiu viduriniu mokslu. Jeigu 1939 metais tūkstančiui žmonių Lietuvoje buvo tik du žmonės su aukštuoju mokslu, tai 1959 metais jų buvo 13.

Padidėjo kultūros švietimo įstaigų, radijo ir televizijos tinklas, išaugo laikraščių ir žurnalų tiražai.

DVIDEŠIMTMETI

Lietuvos rašytojai, dailininkai, kompozitoriai sukūrė eilę vertingų literatūros ir meno kūrinių. Sėkmingai vystosi Lietuvos kinematografija.

TSKP XXI suvažiavimo priimtas tolesnio mūsų šalies liaudies ūkio ir kultūros vystymo septynmečio planas atvėrė plačias perspektyvas. Išsivysčiusio socialistinio lenktyniavimo ir kūrybinės darbo žmonių iniciatyvos dėka, nuolat padedant broliškoms tautoms, Lietuvos darbo žmonės sėkmingai baigė pirmuosius septynmečio metus. Mūsų respublikos darbo žmonės didžiuojasi tuo, kad savo pasiaukojančiu darbu jie įneša vertingą indėlį į komunizmo statybą mūsų šalyje, į kovą už taiką.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės dvidešimtąsias Tarybų valdžios Lietuvoje metines sutinka glaudžiai susitelkę apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę, didelio politinio ir darbo pakilimo sąlygomis. Tai yra laidas, kad TSKP XXI suvažiavimo iškelti uždaviniai bus sėkmingai įgyvendinti.

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas įpareigoja partijos miestų ir rajonų komitetus, pirmines partines organizacijas nukreipti politinį ir gamybinį respublikos darbo žmonių pakilimą į tai, kad sėkmingai būtų įvykdyti partinei organizacijai iškelti ūkiniai ir politiniai uždaviniai. Reikia plačiau vystyti ir visokeriopai remti masinį socialistinį lenktyniavimą už antrųjų septynmečio metų septynių mėnesių plano įvykdymą pirma laiko, už garbingą Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio sutikimą.

Partijos miestų ir rajonų komitetai, pramonės, statybos, transporto ir ryšių pirminės partinės organizacijos turi sutelkti visas savo jėgas į tai, kad toliau būtų vystomos visos pramonės šakos, vadovauti išaugusiam darbininkų ir inžinerijos, technikos darbuotojų kūrybiniam aktyvumui už 1960 metų plano įvykdymą pirma laiko.

Plačiau išvystyti kovą už tolesnę techninę pažangą, darbo organizavimo pagerinimą, už tai, kad gamyboje būtų plačiai įdiegti mokslo ir technikos pasiekimai. Žadinti ir visokeriopai skatinti racionalizatorinę mintį. Šiuo pagrindu toliau kelti darbo našumą, mažinti išleidžiamos produkcijos savikainą, plėsti jos asortimentą ir gerinti kokybę.

Kaimiškiesiems rajonų komitetams, kolūkių, tarybinių ūkių, MMS, mokslinio tyrimo organizacijų, ir bandymo stočių pirminėms partinėms organizacijoms yra iškeltas

neatidėliotinas uždavinys užtikrinti, kad toliau būtų vystomas žemės ūkio darbo žmonių socialistinis lenktyniavimas už tolesnį laukininkystės ir gyvulininkystės produktų gamybos didinimą, už supirkimo plano įvykdymą.

Reikia visokeriopai stiprinti visuomeninį kolūkių ūkį, siekti, kad geriau būtų išnaudojami esami žemės ūkio rezervai, kovoti už kuo gricčiausią visų agrozootechnikos taisyklių laikymąsi, plačiai skleisti pirmųjų patyrimą, plačiau taikyti visas materialinio ir moralinio patikrinimo priemones, remti ir drąsiai įdiegti į praktiką visa, kas yra naujo, pažangaus žemės ūkyje, plačiau įdiegti kitų broliškų respublikų ir sričių patyrimą.

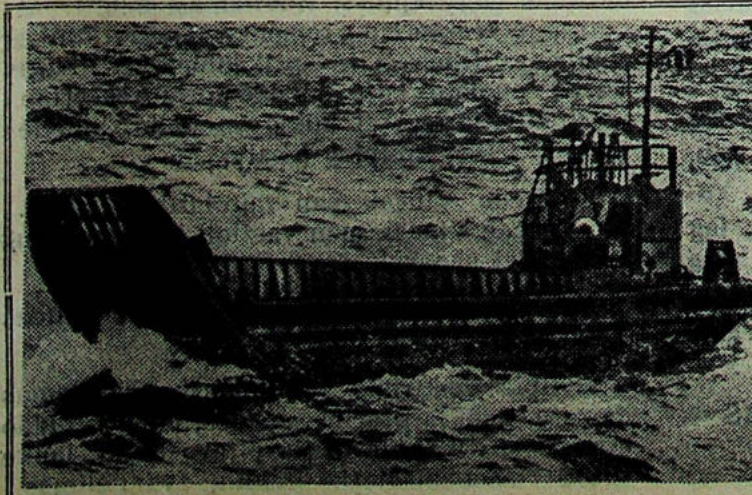
Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas yra tvirtai įsitikinęs, kad literatūros, meno ir mokslo darbuotojai Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį pažymės naujais kūrybiniais laimėjimais, visas savo jėgas skirs tam, kad būtų sukurti nauji vertingi kūriniai, padedantieji auklėti darbo žmones komunizmo dvasia. Mokslinio tyrimo įstaigų, mokyklų ir kūrybinių organizacijų partinių organizacijų pareiga vadovauti savo kolektyvų darbu, kad jie sėkmingai įvykdytų jiems iškeltus atsakingus uždavinius.

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas milžinišką reikšmę skiria tolesniam darbo žmonių auklėjimui marksizmo-leninizmo dvasia, kilnių socialistinio internacionalizmo idėjų, tarybinio patriotizmo ir tautų draugystės dvasia. Reikia duoti ryžtingą atkirtį bet kokiems buržuazinės nacionalistinės ideologijos pasireiškimams, nenuilstamai padėti darbo žmonėms įveikti praeities atgyvenas.

Kiekvieno Tarybų Lietuvos darbo žmogaus pareiga pasiaukojančiai dirbti savo poste, kovoti už tolesnį Tarybų Sąjungos — taikos ir tautų saugumo tvirtovės — galios stiprinimą.

Lietuvos KP CK ragino visus pramonės ir žemės ūkio darbo žmones, kultūros ir mokslo darbuotojus Tarybų Lietuvos šlovingų metinių garbei nukreipti visas savo jėgas siekiant įgyvendinti TSKP XXI suvažiavimo ir TSKP CK Plenumų nutarimus pirma laiko, įvykdyti visus gamybinius planus, toliau vystyti respublikos liaudies ūkį ir kultūrą, glaudžiai sutelkti savo eiles apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę.

**LIETUVOS KOMUNISTŲ
PARTIJOS CENTRO KOMITETAS**

Barža, kurioje atliko žygdarbį jaun. seržantas A. Zaganšinas, eiliniai F. Poplavskis, A. Kriučkovskis ir I. Fedotovas.

49 dienas jie vyriškai grūmėsi su stichija Ramiojo vandenyno platybėse.

Junalted Press
Internacional nuotr.

Partijos GYVENIMAS

Ketvirtos brigados brigadininką Antaną Abraškevičių radom namuose, sėdintį prie stalo, apkrauto knygomis. Buvo vėlus vakaras. Jis atidžiai sklaidė tik ką prirašytus rankraščius ir, įdėjęs į mėlyną voką, užrašė: „Joniskėlio žemės ūkio technikumai. Neakivaizdinis agronomijos skyrius“.

— Dar vieną kontrolinį darbą baigiau rašyti, — šypsodamasis paaiškino.

Ir, kai mes nutalkėm foto aparatą, Abraškevičius nuslūpsėjo:

— Filmo neužteks. Jei trauksit kiekvieną mūsų kolūkio žmogų, kuris šiandien sėdi prie knygų ir moko, tikrai neužteks.

Ir pradėjo brigadininkas

vardinti kaimynus, o pasakui ir kitų kaimų kolūkiečius, kurie griebsi mokslo knygų. Pasakys pavarde ir užlenkia pirštą. O kai pirštų pristigo, vėl iš naujo lenkė.

Kas gi paskatino kolūkiečius mokslo žinių semtis?

Į šį klausimą labai trumpai atsakė pirminės parti-

brigadas, jungtines padarė. Brigadininkas Villius Buišlys — gabus vyras, eilę metų gerai vadovavo mažai brigadai, bet po sustambinimo kažkodėl ne taip pradėjo eitis. Žiūrėk, nuneš į kontorą darbdienų žiniaraščius, o čia jau pikta pasitinka:

— Vėluoji, visi seniai pristatė. Klaidų darai. Se,

Mokyti niekada nevėlu

nės organizacijos sekretorius Linas Gurbininkas.

— Pats gyvenimas. Taip, taip, gyvenimas.

Ir jis papasakojo, kaip visa tai prasidėjo.

Sustambino kolūkyje

pasigrožėk, — rodo rašalą išmargintus apskaičiavimus sąskaitininkas.

Buišlys iškart viską suprato. Jam trūksta mokslo. Kažkada baigti keturi pra-

dinės mokyklos skyriai šių dienų reikalavimų nebepatenkina.

— Nebūsiu daugiau brigadininku. Mokytesnio ieškokit, — kartą prasitarė kolūkio pirmininkui Vyšniauskui.

Tas apžvelgė susirūpinusį brigadininką, užklausė:

— O mokyti, Villau, negalvoji?

— Juokies, pirmininke. Koks gi iš manęs mokins. Amžius nebe moksleiviškas.

siūlau visiems apsispręsti, kur mokysimės. Ypač vadovaujantiems darbuotojams.

— Bepigu į technikumą, o ką daryti, jei aš vos rašyti moku? — nusiskundė kolūkietis Alvidas Balušnikas.

Partinis susirinkimas nutarė prašyti švietimo skyrių, kad prie Traupio

vidurinės mokyklos būtų atidaryta vakarinė penktoji klasė. Komunistai Villius Buišlys, Leonas Lazickas pirmieji mokyti užsirašė. Jų pavyzdžiu pasekė ir kiti. Stoję į technikumų ir specialiųjų mokyklų neakivaizdinius skyrius

visi vadovaujantieji kolūkio darbuotojai. Pirmininko pavaduotojas Kazys Budginas — Maskvos veterinarijos akademijos neakivaizdininkas. Jungtinės brigados brigadininko pavaduotoja Bronė Keraitytė mokosi Joniskėlio žemės ūkio technikumė. Kontrolinius darbus į Klaipėdos žemės ūkio technikumą siuntinėja veterinarijos felčeris Alfonsas Skaržauskas. Nors agronomė Eliza Loginaitė neseniai baigė Joniskėlio žemės ūkio technikumą, kolūkio komunistų paskatinta, stojo mokyti į Lietuvos žemės ūkio akademijos neakivaizdinį agronomijos skyrių. Ilgas besimokančių kolūkiečių sąrašas. Kolūkio partinė organizacija teisingai pasilgė iškėlusį šūkį: „Mokyti niekada nevėlu“.

Nuotraukoje: vakarus prie mokslo knygų praleidžia IV brigados brigadininkas Ant. Abraškevičius.

V. KAVALIONAS,

C. BYTAUTAS

„Vienybės“ kolūkis

Geriausieji žmonės stoja į TSKP eiles

Antanas Slavinskas Anykščių statybos-montavimo valdybos dirbantiesiems gerai žinomas ne tik kaip stropus, darbą mylintis gamybininkas, bet ir kaip žmogus, siekiantis išgyti kuo daugiau žinių. Po įtempto darbo jis keletą metų lankė Anykščių darbo jaunimo vakarinę mokyklą, vėliau įstojo į Vilniaus mechanizacijos technikumą neakivaizdinį skyrių. Dabartinis metu jis šio technikumio IV-ojo kurso studentas — neakivaizdininkas. Bedirbdamas mechaniku,

įgytąsias teorines žinlas jis mokamai pritaiko savo praktiniame darbe.

Statybos-montavimo valdybos pirminė partinė organizacija priėmė Antaną Slavinską kandidatą į TSKP narius.

„Kelias į komunizmą“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija aktyviausią komjaunuolį Algį Vyšniauską prieš kurį laiką pasiuntė dirbti į kiauulių fermą. Praeitais metais jis išdirbo 480 darbdienų. Darbštus ir sąžiningas

kiaulių šerikas įstojo į TSKP eiles.

Kandidatams į partijos narius priimti Puškino vardo kolūkio geriausios traktorininkas Vladas Pilkauskas, „Jaros“ kolūkio fermos vedėjas Jonas Budreika.

„Pavasario“ kolūkio pirminė partinė organizacija į savo eiles priėmė Zudgalio septynmetės mokyklos mokytoją Danutę Adomaitienę, kuri yra aktyvi visuomenininkė, nuolat jaunosios kartos auklėtoja.

S. Venckus

Mūsų rajono žmonės

BRIGADOS DARBŠTUOLIS

Nebūna to Želtiškių kaimo jaunimo pasilinksminimo, kuriame nedalyvaudų Bronius Nečiūnas. Kai išštempia jis armoniką, tik spėk suktis.

Bronius ne tik šokių mėgėjas. Jis — vienas darbščiausių trečios brigados darbininkų.

Žiūrėk, reikia šieną piauoti. Nečiūnas pirmasis žingsniuoja vyrų būrio priešakyje. Pribrendo javai, jis su visais kerta pradalgį. Prasideda bulviakasis, Nečiūnas girgždina bulvių pilnus vežimus.

Sakoma, kad darbmetėje ir akmuo kruta. Ką ten kalbėti apie žmogų... Bet ne tik vasarą ar rudenį Nečiūnas darbuojasi. Kai kurie kolūkiečiai poilsiauja, o Nečiūnas vis atranda darbo. Reikia šiaudus į fermą vežti, į mišką važiuoti, brigadininkas Antanas Leščius ir lekia į Nečiūno namus. Šis niekada neatsisakys. Nesvarbu, ar tas darbas sunkus ar lengvas, pelningas ar ne. Vienodai stropiai bet kokias pareigas jis atlieka.

Žinoma, nestingą darbštumo ir kitiems brigados žmonėms. Gerai darbuojasi laukininkystėje Gintautas Rotautas, Jurgis Urbonavičius ir kiti jaunuoliai. Neveltui trečioji brigada vadinama kolūkyje jaunimo brigada. Visuose darbuose želtiškiečiai pirmiauja.

— Ot, kad daugiau tokių darbštųjų, kaip Nečiūnas, brigadose būtų, — sako kolūkio pirmininkas J. Ragaišis.

Yra už ką tokių kolūkiečių pagirti! Jo darbo knygutėje pernai įrašyta 415 darbdienų. Apie šimtą jau ir šiemet jis turi.

Alf. BRIEDIS

„Ąžuolo“ kolūkis

BRIGADININKE!

Ar viskas paruošta pavasario darbams?
Ar tręšiami žiemkenčiai?

Sėklose pilna piktžolių

— Dėl sėklos neturėsime bėdos, — sako sandelininkas M. Krivičius. — 440 centnerių grūdų supilta sandėliuose.

Tai tiesa. Bet vos pažvelgi į aruodus ir pažarstai tuos grūdus, iš karto aišku, kad Lenino vardo kolūkis dar

nepasiruošęs pavasario sėjai.

Kiekviename kilograme miežių priskaičiuojama po 570, o avižose — po 650 vienetų piktžolių sėklų. Dėl to kolūkio vadovai nesijaudina. Girdi, tai nedidelis kiekis. Nieko panašaus! Paskaičiuokime.

Sandėliuose supilta sėklai 12.000 kg miežių. Vadinasi, juose įsi- maišę apie 6 milijonus piktžolių sėklų. Iš kurių išaugs patys nenaujingiausi augalai: svėrės, balandos ir kt. Kaip atrodys tokiais

miežiais užsėti laukai, nėra ko ir kalbėti.

Neišvalyti ir kviečiai. Juose pilna vikių.

— Mūsų trijeris jų neišskiria, — aiškina sandelininkas.

Jei neišskiria, reikia ieškoti geresnės valymo mašinos kaimyniniuose kolūkiuose. Taip ir buvo nutarusi valdyba. Tačiau iki šiolei dėl to nieko nedaroma.

Daug piktžolių ir kituose grūduose. Ir kaip jų gali nebūti, jei sėklos kol kas valytos tik vieną kartą.

L. Varanauskas

Žaizdre negęsta ugnis

(Reportažas)

Prie kolūkio kalvės nuo pat ankstauro ryto didžiulis pagyvėjimas. Ruošiamasi baigti pasukuliniojo traktoriaus remontą. Traktorininkas Cimponas Rimonis ir prikabinėtojas Algis Varnas nuolat suka iš kalvės prie traktoriaus ir atgal. Žiūrėk, tai kokio varžtelio, kniedės trūksta. Ir vėl kreipkis į kalvį.

— Dėde. Vincai, man vairuolazdę išlygink... — Dėde Vincai, man varžtelį kultivatoriaus spyruoklei padaryk...

Taip ir girdisi prašymai. Kalvis Vincas Žebuolis tik spėja suktis.

Svilpiai elektrinis ventilatorius, pūsdamas žaizdrą, kaukia grėžimo staklės, dunksi Vlodo Andrašiaus ir Aniceto Saveljevo kūjai, lauke girdisi mechanizatorių irankių žvangėjimas.

V. JANAUSKAS

„Anykščių šilelio“ kolūkio agronomas

KĄ DARYTI?

Prieš mane sėdi vargo ir gyvenimo negandų iškankinta moteris. Negali abejingai žiūrėti į raukšlių išvagotą veidą, apsiiblausias akis.

Kas privertė senutę ieškoti žmonės užtariamo ir nakvynės?

Visą gyvenimą Ona Galvonaitė triūsė dvarponiui Jankauskui Aluntoje ir kituose dvaruose.

Tik Tarybų valdžios metais senutė pradėjo gyventi žmoniškai: slaugė darbo žmonių vaikus, valstybė išskyrė jai invalidumo pensiją.

Bet... senutė susirgo. Teko gulti ligoninėn.

Apie tai sužinojo jos tolima giminaitė Emilija Zvirblienė, gyvenanti Anykščiuose, Taikos g. 17.

— Pagysi — tave pasiimsiu į savo sielą namus, — čilbėjo jina senutei.

Taip ir padarė. Vos Galvonaitė pasveiko, Zvirblienė ją įkurdino pas save. Bet ne iš geros širdies Zvirblienė parodė mielaširdiškumą.

— Nukratys senė kojas, ir jos turtas man teks, — gyrėsi ji savo pusėseriai Onai Adamonienėi.

Pamačiusi, kad Galvonaitė nesiruošia į kapus, Zvirblienė pradėjo ją visaip užgaulioti, sudarinėti nepakenčiamas gyvenimo sąlygas. Iš jos pareikalavo mokėti už

mažyti kambarėlį po 50 rublių kas mėnesį. Negana to. Kai senutė išeidavo į miestą, jos nebeįsileisdavo į namus.

Galvonaitė skundėsi milicijai. Bet pareigūnai parvesdavo ją į namus, palikdavo, ir vėl viskas prasidėdavo iš naujo.

Neturėdama nei gimičių, nei artimųjų, senutė neturi kur kitur pri-

sušvelnėjo, nes į jos kišenę kas mėnesį įplaukdavo po 130 rublių.

Kai statybininkės išsikėlė, senutė užkovo mėnesį iš anksto užmokėjo nuomą. Bet jau savaitė Galvonaitė negali įeiti į namus nei nakvoti, nei savais daiktais naudotis. Kai tik ji pasirodo, Zvirblienė veja senutę su kačergomis ir pagaliais.

Kaimynai patarė kreiptis į miesto vykdymo komitetą. Nuramino čia ją, įrašė į sąrašą komunaliniam butui gauti, ir viskas.

O Zvirblienės namuose po senovei Galvonaitė negali gyventi. Nežino senutė, ką daryti.

M. SURDEGIENĖ

Moralinėmis temomis

siglausti. O Zvirblienė visai sužulėjo. Pradėjo ją mušti, draskyti jos drabužius.

Pusantrą mėnesio Galvonaitės kambarėlyje buvo apgyvendintos trys merginos, dirbančios statybose. Per tą laiką Zvirblienė kiek

Neseniai Anykščiuose, J. Biliūno gatvėje, atidarytas vaikų lopšelis. Čia darto valandomis praleidžia laiką 22 darbininkų ir tarnautojų vaikai. Mažųjų mamytės ramios: vaikučiai rūpestingai prižiūrimi, maitinami, aprūpinti žaislais.

Nuotraukoje: auklė E. Baltakienė ir medicinos sesuo E. Bagočiūnienė padeda pietauti Aurelijui ir Audrutei. Balys ir Olė — truputį savarankiškesnės. Jie ne tik užkandžiauja, o ir domisi, koks dėdė nori juos nufotografuoti.

B. Melėniskio nuotr.

— Visas tvarkoj, — prataria Varnas, baigdamas užsukti paskutinę varželę.

Traktorininkas Cimponas Rimonis paskutinią kartą kruopščiai apžiūri suremontuotą traktorių ir paleidžia variklį.

Variklis gaudžia lygiai ir vienodai. Įgudusi traktorininko ausis greitai nustatė, kad mašina veikia be priekaištų. Jis sėda prie valro ir įrieda į kalmo keliuką, vedantį gyvenvietės link. Prie kalvės pasilikęs prikabinėtojas Varnas vėl greitai susirado sau darbo: baigia suremontuoti traktorinį plūgą ir kultivatorių.

Su pakilia nuotaika dirba visi mechanizatoriai. O labiausiai stengiasi prieš keletą savaičių baigęs Panevėžio mechanizacijos mokyklą Povilas Sprindys. Nuo jo nuoširdaus darbo daug kas priklauso. Kas ko nežino — vis į jį kreipiasi. Sako, tu mokyta, pagal teoriją dirbi.

Kolūkiečiai jau atremontavo visus traktorius, 4 traktorinius kultivatorius, 2 plūgus.

— Dar vieną kultivatorių ir plūgą sutaisysim, ir technika paruošta sėjai, — pasiryžta remontininkai.

Ir žaizdre gyviau sužiaa ugnis, skambiau cinksi kalama geležis.

Fab. Šlaučiulis

„Atelitis“ kolūkis

Skaitytųjų LAIŠKAI

Reikia autobuso

Į Rubikių DŽD Tarybą kreipiasi rinkėjai, prašydami, kad kuruotų autobusą Anykščiai — Rubikiai. Vasa-

ros metu Rubikių apylinkėje yra daug gyventojų, plytų fabriko darbininkų, vasarotojų. Nuvažiavus į Anykš-

čius rytą traukiniu, reikia laukti vakaro, kad sugrįžus atgal į Rubikius. Daugelis anykštenių gražias vasaros dienas, laisvalaikį norėtų irgi praleisti prie gražiolio ežero, bet nesant susiekimo priemonių, negali atvykti.

Rubikių apylinkės DŽD Taryba rinkėjų vardu prašo atitinkamų įstaigų šį darbo žmonių pageidavimą įgyvendinti.

E. Adamonytė
Rubikių apylinkės
Tarybos pirmininkė

Remontuojami keliai

Siuo metu vykdomas kelių kapitalinis remontas. Ruože Anykščiai — Rubikiai per dvi savaites išvežta pusantro tūkstančio tonų žvyro. Čia dirba Ukmergės autotransporto kolona. Aštuonių kilometrų kelyje bus išklota šeši tūkstančiai kubų žvyro.

Siais metais numatoma atremontuoti 15 km kelių.

P. Palmiras

Mokėjime taupyti laiką, branginkime kiekvieną laisvą minutę, stenkimės ją praleisti taip, kad ji duotų kuo didžiausią naudą. Ar nevertėtų apie jaunimo laisvalaikį pakalbėti komjaunimo susirinkimuose?

V. Baukytė
VLKJS narys
„Lenino kelių“ kolūkis

Premijos prekybininkams

Svėdasų vartotojų kooperatyvas premijavo geriausiai ir sąžiningiausiai dirbančius prekybos darbuotojus. Premijuotų tarpė Kunigiškių parduotuvės vedėja A. Polikevičienė, Aulelių parduotuvės vedėja O. Putrimienė, valytoja M. Petronytė ir daug kitų. Svėdasų vartotojų koopera-

tyvo valdytoja Eug. Zemaitienė už gerą ir stropų darbą pareiškė padėką Svėdasų kepyklos darbininkei K. Raščiučiai, užkandinės vedėjai Br. Augulytei ir Leliūnų parduotuvės vedėjai E. Kligienei.

I. Zabarskaitė

Paskaitos apie LKP XII suvažiavimą

LKP Anykščių rajono komiteto politinio švietimo kabinetas organizavo rajono kolūkuose, įmonėse, įstaigose eilę paskaitų apie LKP XII suvažiavimą. LKP XII suvažiavimo delegatas — rajono vykdomojo komiteto pirmininkas Marcius, kas apie suvažiavimo darbą ir partinių organizacijų uždavinius vykdant suvažiavimo nutarimus pasakojo „Puntuko“ kolūkio aktyvul. Apie suvažiavimo darbą K. Staro vardo kolūkio nariams papasakojo šio kolūkio klaučiū šerėja, LKP XII suvažiavimo delegatė Zvikienė.

LKP CK atstovas drg. Deksnys skaitė pranešimą „LKP XII suvažiavimas“ statybos-montavimo valdybos darbininkams.

A. Bitėnas

Mūsų MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Kai toks remontas, ne kokla sėja bus“

Taip pavadintame straipsnyje, išspausdintame „Kolektyvinio darbo“ 17 (1104) numeryje, buvo kritikuojama „Kelią į komunizmą“ kolūkio valdyba už tai, kad blogai organizuoja remonto darbus, nesudaro kalviams tinkamų sąlygų žemės ūkio inventoriui remontuoti, o dėl to

Apie tai, kad Raguvėlės ryšių skyriui priklausančiame name gyvenantieji Radzevičius ir Gervetauskienė priekiauja naminiu alumi, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ 14 (1101) numeryje.

ir remontas uždelsimas.

Kolūkio gamybiniame pasitarime buvo apsvaistyta traktorių ir žemės ūkio inventoriaus remonto eiga. Remonto darbus numatyta baigti iki balandžio mėn. 1 d.

RUDOKAS
Trumbatiškio apylinkės DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

Pranešu, kad žinutėje iškeltas faktas teisingas. Radzevičius ir Gervetauskienė įspėti.

B. GARNELIS
Anykščių rajono vykdomojo komiteto milicijos skyriaus viršininkas

„Žemė mėgsta triūsą“

Kad J. Biliūno vardo kolūkyje nepagamintą nė kiek komposto, o mėšlas ir srutos verčiami ir pilami, kur pakliūva, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ 7 (1094) numeryje.

Ramaškonų apylinkės DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas redakcijai pranešė, kad kolūkio valdyba, apsvaistiusi korespondencijoje išdėstytus faktus, įpareigojo brigadininkus organizuoti kompostų gamybą.

Dabar kolūkyje vežamos durpės ir kompostuojamos su mėšlu ir srutomis.

ISTORIJA APIE DUBINGIŲ KUNIGUS

Daug, labai daug kas pasikeitė Lietuvos kaimuose Tarybų valdžios metais. Žmonės pradėjo gyventi pasiturimai, pakilo jų kultūra. Bet senos liekanos dar paliojasi mums po kojų, tempia atgal. Tokia atgyvena yra religija.

Mūsų šalyje vis daugiau ir daugiau tikinčiųjų nutraukia ryšius su šia sunkia praeities našta. Bažnytininkai ir religinių sektų vadovai, bijodami prarasti valdžią žmonėms, stengiasi visomis jėgomis išlaikyti savo pinklėse tuos, kurie dar neišsivadavo nuo religinio kvaitulio. Į darbą pa-

leidžiamos visos priemonės. Ypač atkakliai religijos skleidėjai diegia žmonėms mintį, kad be religijos žmogus negali būti moralus, kad religija visuomet skatina ir skatina daryti gera, kad tik ji sulauko žmogų nuo blogų poelgių ir nusikaltimų.

Taip kalba religijos tarnai. O kaip jie elgiasi patys? Mes norime papasakoti apie „dvasios ganytojų“ darbus viename mūsų respublikos miestelyje. „Mylėk savo artimą, kaip pats save“, „negeisk savo artimo moters“, „nevok“, „nežudyk“, — moko kunigas iš baž-

nyčios sakyklos. O pats...

Stai istorija apie keturis kunigus, kurie pakeitė vienas kitą Dubingiuose, Nemenčinės rajone. Ji prasideda 1937 metais, kai čia atsikėlė Jonas Žvynys. Buožės sūnelis, gavęs aukštąjį teologinį išsilavinimą, pateisino savo auklėtojų viltis. Nuo pat pirmųjų „tarnavimo dievui“ dienų jis pradėjo svaityti dangaus bausmes vietos komunistams ir tiems, kurie klausė jų balso. 1941 metais kunigas Žvynys organizuoja baudžiamąją gau-

ją. Jis dalyvauja joje asmeniškai: sulaiko partinius ir tarybinius aktyvistus ir atiduoda juos į gestapo budelių rankas. Žvyniui įskundus, buvo suimti broliai Paškevičiai, Irena Kolosova, Kazimieras ir Vincentas Belinskiai, Ivanas Naruncas, mokytojas Barševskis ir daugelis kitų.

— 1941 metų liepos mėnesio pradžioje, — pasakoja Irena Kolosova, — kunigas Žvynys, apsiginklavęs pistoletu, lydimas gaujos savo pakalikų, įsibrovė į mano namus ir suėmė mane. Atėjęs, jis šaukė: „Visus komunistus suimsime ir sušaudysime!“

Taip šventai bažnyčios tarnas vykdė krikščioniškąjį įsakymą „nežudyk“.

1944 metai. Užkasęs vokišką automatą bažnyčios rūsyje, šis „dvasios ganytojas“ iš dievo namų sakyklos skleidžia šlykštų melą apie Tarybų valdžią, apie jos ginkluotąsias pajėgas. Jis grasina „dangaus bausme“ kiekvienam, kuris stos į Tarybinę Armiją.

Dabar kunigas Žvynys jau atbuvo teismo nustatyta bausmė ir

kunigauja Varėnos rajone. Ir vėl iš sakyklos jis skelbia „dievo įsakymus“, nepaisydamas, kad jo sąžinė slegia žmogžudystės.

Vienuolika metų — nuo 1945 iki 1956 metų — Dubingių gyventojų paluoka buvo kitas kunigas Jonas Voverys. Jis gerė visur — prie parduotuvės prekystalio, savo parapiliečių butuose.

(Bus daugiau)

KAS SUŽEIDĖ BRIEDĮ?

Išėjusi iš kambario, moteriškė nustebo. Atsitrūmęs į sodo medį, liūdnai nuleidęs galvą žemyn, stovėjo girios pažiba — jaunas briedis. Moteriškė priėjo artyn ir ėmė apžiūrėti gražulį. Ji pastebėjo, kad briedis nevaldo priekinės kolos.

Gyvulys buvo ramus, s, paslėmusi užmovė jį ant ririšo briedžio. Briedis... Bet kai jis norėjo pasukti galvą, apynasris tai sukludė. Girlių karalius, nepratęs prie bet kokios nelaisvės, nutraukė pavadį ir, stypčiodamas ant trijų kojų, nuėjo prie sekančio medžio.

Apie įvykį buvo pranešta į „Aušros“

kolūkio kontorą. Iš ten atvyko daugiau žmonių ir automašina. Po nemažų pastangų surištas briedis buvo įkeltas į kėbulą, atvežtas ir uždarytas tvarte prie kontoros.

Netrukus į kolūkį atvyko gamtos apsaugos darbuotojai bei Svėdasų veterinarijos gydytojas. Žmonės ėmė pasakoti, kad dieną prieš Liepapių miške girdėjo šūvius, o kitą dieną matė, kaip, vilkdamas nevaldomą koją, griūdamas ir vėl keldamasis iš miško į Aulelių kaimą atėjo briedis.

Kaipgi atsitiko, kad sužeistas gyvulys, ne-

nulindo į miško tankumą, o atėjo į kaimą? Atrodo, keista. Bet reikia atminti, kad dauguma laukinių gyvulių, ypač briedžiai, pajutę artėjantį galą, dažnai ateina pas žmogų, ieškodami čia pagalbos. Taip atsitiko ir šiuo atveju.

Apžiūrėjus briedį, pasėkmės pasirodė liūdnos, negu galvojome. Pataikiusi į kojos kulšį, brakonieriaus grankulkė suskaldė kaulą, kuris nuo bėgimo lūžo. Maža to. Pasirodo, antras lūžis prie pat peties, kuris, greičiausiai, įvyko gyvuliui virstant. Užpakalinės kolos apardytos

stambių šratų — šauta buvo iš užpakalio. Sugdyti tokiu būdu sulūžusį kaulą pasirodė neįmanoma, ir todėl Kauno Veterinarinės Akademijoje po kelių dienų pergyventų kančių nelaimingas briedis buvo pribaltas.

Idomu, kaip jaučiasi brakonierius? Jo sąžinė, tikriausiai, tebėra rami. Kaip pavadinti tokius žmones? — Dvi. Kojai žvėrys. Geresnio vardo nenusipelnė.

Reikia tikėtis, kad brakonierių padės išaiškinti vietos gyventojai. L. ŽEMAITIS, medžiotojas

Iš teismo salės

Piktnaudžiautojas nubaustas

Kai Jurgis Palevičius pradėjo dirbti Varkujų pieno separatorinio punkto vedėju, apylinkės kolūkiečių karvutės, lyg susitarusios, ėmė duoti liesnį pieną.

— Nieko nepadarysi. Taip jau analizė rodo, — atsakydavo į pieno statytojų priekaištus Jurgis Palevičius.

O pats ir toliau sistematiškai mažino pieno riebumą po 0,5—1 procentą. Dekados gale susidarydavo pieno ekonomija, kurią Palevičius įtraukdavo į žinia raščius. Čia jis įtraukdavo žmonių pavardes pinigams gauti, kurie visai pieno nestatydavo. Pinigus pasiimdavo ir už juos pasirašydavo pats Palevičius. Neilgai Palevičiui pieno upe liai tekėjo. Pieno statytojų dėka prokuratūros darbuotojai piktnaudžiavimą išaiškino. Pasirodė, kad Palevičius

pasisavindavo pinigus ne tik mažindamas pieno riebumą, bet ir nusukdamas atlyginimą už pristatytą pieną Pivoriūnui, Guobienei, Ališkevičiui. Žiniaraščiuose jis suklastojo šių pieno statytojų parašus ir pinigus pasiglemžė.

Per trumpą laiką Palevičius pasigrobė 4373 rublius.

Bylą nagrinėjo Anykščių liaudies teismas. Piktnaudžiautojas gavo pelnytą bausmę. Tai gera pamoka visiems, kas dar bando pralobti nesąžiningu būdu.

V. Rinkevičius
Rajoninis prokuroras,
I klasės teisininkas

Redaktorius
St. VINCIONAS

Troškūnų vartotojų kooperatyvo darbuotojai, mirus bendradarbiui PASKEVICIUI KAZIMIERUI, reiškia gilią užuojautą jo šeimai.

PILIEČIŲ ZINIAI

Anykščių vietinio ūkio valdybos Vikonių plytinėje ir Moliakalnių durpyne — gamybos darbams reikalingi darbininkai. Jie aprūpinami bendrabučiu ir patalyne nemokamai.

Dėl smulkesnės informacijos kreiptis į Anykščių vietinio ūkio valdybą, Anykščiai, Vilniaus gatvė Nr. 11.

VIETINIO ŪKIO VALDYBOS
VIRŠININKAS

APSAUGOTI ŽUVIS

Vienas didžiausių gamtos turtų yra mūsų vandenų žuvis, kurių apsauga ir aklimatizacija rūpinasi valstybė. Žuvis nuo naikinimo saugo įstatymas, globoja platus visuomenės sluoksniai.

Koks poilsiautojas nesvajotų meškere ar spinningu pačiupti gražuolę lydeką, stipruolį karšį, drąsuolį ešerį! Tai daugelio žvejų-mėgėjų svajonė, ir jos įgyvendinimas priklauso nuo to, kaip gausiai žuvų gyvena vienuose ar kituose vandenyse.

Norint praturtinti mūsų ežerus, upes ir padaryti žvejybą sėkmingą, reikalinga ypač rūpestingai saugoti žuvis neršto metu. Balandžio, gegužės ir birželio mėnesiais neršia daugelis mūsų vandenų žuvų — lydeka, upėtakis, stinta, kuoja, raudė, ūsorius, ešeris, karšis, storkis ir kitos. Todėl šiuo laikotarpiu žvejyba visokiais įrankiais, išskyrus spinningą ir meškerę, draudžiama.

Tuo metu kaip tik ir suaktyvėja brakonierizmas, kuris mūsų nelaimei, dar išlikęs. Ypač pavojingai brakonierių mėgstama žuvis — lydeka, kuri, vos aptirpus ežerų ir upių ledui, eina neršti į užlietas pievas, griovius, upelius. Čia ji sutinka savo baisiausią priešiną — brakonierių, naikinantį žuvis žeberklų, bučiumi, tinklaičiu ir pan. Toks lydekų naikinimas yra nusikaltimas, su kuriuo reikia kovoti.

Apylinkių tarybų, žvejų-mėgėjų, plačiosios visuomenės pareiga apsaugoti žuvis neršto metu.

S. TALEIKIS

Valstybinis gamtos apsaugos inspektorius

KAMCATKOS SRITIS. Neseniai Petropavlovsko laivų remonto įmonėje buvo organizuotas knygų pardavimas pietų pertraukų metu. Šaltkalvis J. Pakinas — geriausias knygų platintojas įmonėje ir aistringas knygos mylėtojas.

Nuotraukoje: J. Pakinas (kraštinis iš dešinės) atnešė knygas komjaunimo-jauimo šaltkalvių-dizelistų brigados nariams.

J. Muravino (TASS) nuotr.